

FOTO: JOAN SOROLLA

ENTRE EL METALL I EL PAPER

XAVIER VIVES

Clara Rossy i Ramírez, interiorista de formació, es va endinsar ben aviat en les arts plàstiques i ha anat perfeccionant la tècnica fins a obtenir el grau en Belles Arts. S'ha interessat en múltiples activitats tant en l'àmbit artístic –pintura, gravat, escultura– com en el disseny –interiorisme, moda, fotografia. Aquest ventall ampli d'interessos i activitats l'ha portat a experimentar tècniques i procediments a la recerca de la millor forma d'expressió.

L'artista s'ha manifestat sempre amiga de l'espontaneïtat, de l'acció intuïtiva, fresca, com a ella li agrada dir: deixar-se portar pel sentiment del moment. No és estrany que la seva font d'inspiració sigui la natura. Les formes de roques, arbres i herbes, fullam i brancatges es colen en la seva obra de manera natural.

Durant molts anys, ha treballat la pintura sobre tela amb diferents tècniques però gairebé sempre dins l'abstracció, on les formes de la natura serveixen d'excusa per expressar emocions i experiències.

En l'obra pictòrica de Clara Rossy hi veiem imatges d'espai i moviment; expressa la profunditat d'un enllà on no saps mai si arribaràs. Es mou entre aigües i boires, fluids en moviment que ens descobreixen, de temps en temps, la llum. És una llum com d'esperança, matinera o de capvespre, que reclama l'atenció de la nostra dimensió emocional per comprendre aquests paisatges suggeridors. Expressa paisatges càlids i acollidors, paisatges freds i reflexius, però també hi veiem

paisatges ombrívols que ens interroguen i desvetllen incerteses.

Aquestes imatges de turbulències i clarianes es transmuten quan l'autora entra en la manipulació de la matèria. Les textures ja no són lumíniques sinó tàctils, sensuals, i aquella fluïdesa de les emocions esdevé objecte sòlid. Hem deixat la pintura enrere i ara és l'escultura la que pren la paraula. És una escultura suau, de baix relleu, que invita a ser palpada i acarorada.

És a partir de l'experiència de realitzar la porta lateral de la basílica de Santa Maria d'Igualada que va començar a experimentar amb el metall, gravant planxes de ferro i d'acer *corten* que tracta amb àcids i diferents processos químics. La porta és una fita en el desenvolupament de l'obra escultòrica de la Clara i bé podem dir que és, encara, paradigma per a futurs treballs.

Les planxes metàl·liques són emmascarades amb múltiples procediments: vinils, vernissos, ceres, a fi de perfilar les textures. Després les sotmet a l'acció dels àcids i l'oxidació, si cal: en modificar els temps d'actuació i temperatures dels productes, n'afina els resultats.

L'obra en metall, malgrat aquella influència de la natura de què hem parlat, és dura, contundent; mostra la versió rigorosa, frugal i austera de l'obra de Clara Rossy i, això no obstant, ens dona l'amabilitat del relleu que és on la vista reposa.

Diu l'artista que està entre el metall i el paper. I és que, abans d'endinsar-se en el rigor del metall, havia treballat la fragilitat de la pasta de paper

que conformava i conforma sobre roques, pedres i branques per extreure'n els volums; la modela amb tendresa fins on el material dóna.

Les obres exposades, agafades i penjades amb el mínim, s'expressen amb lleugeresa. El blanc del paper es trenca per les ombres de les textures gairebé invisibles; sols la distància curta ens permet percebre l'obra. Evanescent, fràgil, immaterial.

Era qüestió de temps que la recerca la portés a casar els dos materials. Els relleus obtinguts en el metall són impresos, gofrats i encastats en pasta de paper, que combina les rugoses textures pròpies amb les composicions volumètriques de l'autora.

Ja no tenim la profunditat que li donaven les llums i colors de la pintura però ara, paradoxalment, tenim superfícies ondulants, camins insinuats, paisatges a vista d'ocell. Textures de formes subtils i sensibles. La planxa metàl·lica, que ha estat l'instrument per conformar el paper, és exposada com obra ella mateixa, al costat del resultat. L'encuny i l'empremta unides i enfrontades formant part de la mateixa obra en un etern joc de positiu-negatiu, ple-buit, masculí-femení.

XAVIER VIVES I SABATÉ (Igualada, 1952) es llicenciat en Filosofia per la UB i diplomad en Disseny Industrial. Ha treballat com a il·lustrador i dissenyador i s'ha dedicat a l'ensenyament de diverses disciplines del disseny en institucions com l'escola Elisava, Massana i recentment la Gaspar Camps d'Igualada. Ha publicat *L'ermità* (1998) i *Per un disseny mínim* (2010). Ha exposat diverses vegades els seus treballs artístics.

CLARA ROSSY

VICTÒRIA RABAL

La matèria sent, conversa, pateix, desitja, anhela i recorda

Karen Barad

L'artesà basa el seu treball en l'esforç i la constància per arribar al domini de les habilitats tècniques que li permetin controlar la matèria i extreure'n un producte d'excel·lència. L'artista, però, pot no cercar tant un domini de l'habilitat tècnica com l'experimentació i la transgressió de l'ortodòxia artesana, un joc de causa / efecte.

Parlar de l'obra de la Clara Rossy és parlar de matèria i de voluntat. Matèria com la pintura, el paper i darrerament el ferro; voluntat com a sinònim de perseverança en la recerca i en el treball amb la complicitat de la matèria.

Perquè entenc que és el desig el que mou l'artista, un desig que rau en el més profund de l'ésser i que l'empeny a transitar per camins no explorats, camins on experimentar i fer parlar la matèria. I és en el camí, en el treball, en el diàleg i la tria on Rossy troba el plaer, és en el procés on l'artista retroba el seu centre i alhora experimenta el buidar-se de si mateixa.

En el paper fet a mà, Rossy ha trobat el medi per capturar els relleus de branques d'arbres o d'antics murs de pedra; les fibres del paper i l'aigua s'adapten i capturen el relleu. Les imatges que s'obtenen en aquestes obres són alhora testimoni i memòria. No són una representació sinó una presentació.

Però l'artista sent l'impuls d'experimentar en diferents registres i diferents materials. El seu desig d'explorar la matèria la va portar al gravat amb ferro. L'encàrrec recent de la porta de l'església de Santa Maria d'Igualada va suposar el repte perfecte per trobar un nou trajecte que la va apropar al ferro, no ja com a planxa matriu d'un gravat, sinó com a obra en si mateixa. El treball de la porta és sens dubte un dels seus darrers treballs més rellevants.

De la mateixa forma que el paper captura les formes, Rossy ha trobat el procés alquímic per capturar la natura sobre el ferro. Grans planxes de ferro amb imatges de retalls de natura: fulles, branques o terres —que a voltes imprimeix sobre paper— prenen valor per si mateixes i ens mostren amb els seus relleus i colors l'esplendor del metall.

Paper i ferro són els materials amb els quals l'artista dialoga. La natura, la perseverança, el desig i la bellesa conformen l'obra de la meva amiga Clara Rossy.

VICTÒRIA RABAL I MEROLA (Barcelona, 1958) és artista i directora del Museu Molí Paperer de Capellades. Actualment és la presidenta de l'A-FAD (Associació d'Artistes i Artesans del Foment de les Arts i el Disseny).

L'artista agraeix a les empreses igualadines Comercial Godó, SA i Estmart, SA la seva col·laboració en el subministrament dels materials i de l'espai adequat per a la producció de l'obra en metall. Així mateix, al Museu Molí Paperer de Capellades per la seva subvenció i col·laboració en la producció d'algunes de les obres en paper que aquí s'esmenten.

CLARA ROSSY

FORMACIÓ ACADÈMICA

- 2015. Grau en Belles Arts, Sant Jordi. Barcelona
- 1986. Disseny de Moda. I.D.E.P. Barcelona (MH)
- 1985. Procediments Pictòrics i Pintura Mural. Escola d'Arts i Oficis Artístics, Llotja. Barcelona
- 1980. Interiorisme i Decoració. D.I.A.C. Barcelona

EXPOSICIONS COL·LECTIVES

- 2018. Can Ginestar. Sant Just Desvern
- 2017. Palau Falguera. "Enllaços" amb el col·lectiu artístic femení CUKS, Sant Feliu de Llobregat.
- 2016-17. Museu Molí Paperer de Capellades.
- 2016. Biennial d'Art de Riudebitlles. Riudebitlles.
- 2016. TANGRAM, Espai polièdric. Aparador de Creadors. Barcelona
- 2016. Castell del Remei, amb el col·lectiu artístic femení CUKS
- 2015. TANGRAM, Espai polièdric. Aparador de Creadors. Barcelona
- 2015. GARAGE 23. Mostra d'art contemporani d'acció solidària. Sant Feliu de Llobregat
- 2015. Sala Montsuar II de l'Institut d'Estudis Ilerdencs. Lleida
- 2015. TRANS ART, Palau Falguera. Sant Feliu de Llobregat.
- 2015. Sala d'exposicions de la Facultat de Belles Arts. Barcelona.
- 2014. Sala d'exposicions de la Facultat de Belles Arts. Barcelona
- 2013. Facultat de Belles Arts. Barcelona
- 2012. Casal Folch i Torres
- 2007. Museu de la Pell. Igualada
- 2007. STARC, Mercat d'Art de l'Ateneu Igualadí de la Classe Obrera. Igualada.
- 2004. Mercat d'Art de Crea21 Espais. Barcelona. <http://www.crea21.net/>
- 2004. Hostelco. Barcelona
- 2003. Museu de la Pell d'Igualada. Igualada
- 1987. Sala Golf. Sant Cugat del Vallès
- 1984. Sala Parés. Premi pintura Sala Parés. Barcelona
- 1983. Els Transformadors. Barcelona.

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

- 2016. La Sala. Igualada
- 2014. Hotel Park Sedó. Rubí - Sant Cugat
- 2011. E.M.A. Gaspar Camps. Igualada
- 2008. La Saleta. Ateneu Igualadí de la Classe Obrera. Igualada
- 2007. Les Voltes de Casa Bas. Capellades
- 2006. E.M.A. Gaspar Camps. Igualada
- 2004. Biblioteca Central. Igualada
- 2004. Crea21 Espais. Barcelona.
- 1988. Sala Golf. Sant Cugat del Vallès

PROPERES EXPOSICIONS PREVISTES

- Maig 2018. TANGRAM, Espai polièdric. Sarrià. Barcelona
- Juliol 2018. Casa Saladrigas. Blanes

